

Teisel pâwas olli üks suur katoliki ussorahwa pühha, se on Kristusse ihho ümberkandminne; ning Keiser, et meie ussowürstid katsuda, andis neile käsko, ka selle pühha piddamissele tulla. Agga se polle muud kui awwalik wodrajummal a tenistus, sest et seal jures maisma lojat leirookesse nául kummardakse. Sest katoliki usso rahwas ütlewad, et õnnistud leib peab ennast Jeesusse ihhuks muutma, ja sellepârrast ellaw Jummal isse ollema, ja et iggamees peab sedda pôlweli mahhalangedes kummardama, kui preester sedda kirrikus altari ees üles töstes rahwale näitab, ehk kui legi juhtub te peál vastotullema, kui ta, haige peâle minnes, sedda kuld-karbikesse sees ennese ees kannab. Kristusse ihho ümberkandmissee pühhal fantakse leirookes ning Meitsi Maarja ja wanna ja ue Testamenti pühha innimeste kuiud liinades ümber; hulg preestrid, pôlewad kùnlad käes, on ees käimas, ja arwamatta siip rahwast tagga. Keiki, kes vastojuhtuval, sunnitakse kùbbarat peast

wôtma ja pôlweli mahhahbeitma. Kui siis se Keisri käst Lutterusse usso würstide pâtte sai, siis seisid wasto kui mehhed, ja saatid Brandenburgi Markkrahwi läbbi Keisrile wastust, et nemmad mitte ei tahha, egga nende usf ei anna tulla. Kui Keisri wend neid kangeste áhvardas, ja ueste neid käskis tulla, siis panni Markkrahwo kât omma pea peâle, julge waimoga üteldes: Enne kui Jummalat árrasalgan, enne langen seie Keisri ette pôlweli mahha, ja lassen omma pead otsast árraraiuda. Agga Keiser, kes temmast suurt luggu pidas, kostis: Ei mitte pead otsast árra! Mitte pead otsast árra! Nenda piddiwad siis katolikid sedda pühha üksi piddama; agga keigest sest tundis Keiser árra, et epõlitud nenda ferge assi Lutterusse usso würstid arraks tehha, waid et piddi ennesele aega wôtma ommad noud korda sata. Assi olli ka wâgga pühha ja suur, mis rigikog godussel sel korral käes olli, ja taske sedda árraselletada ja otsust tehha. Keiser pallus